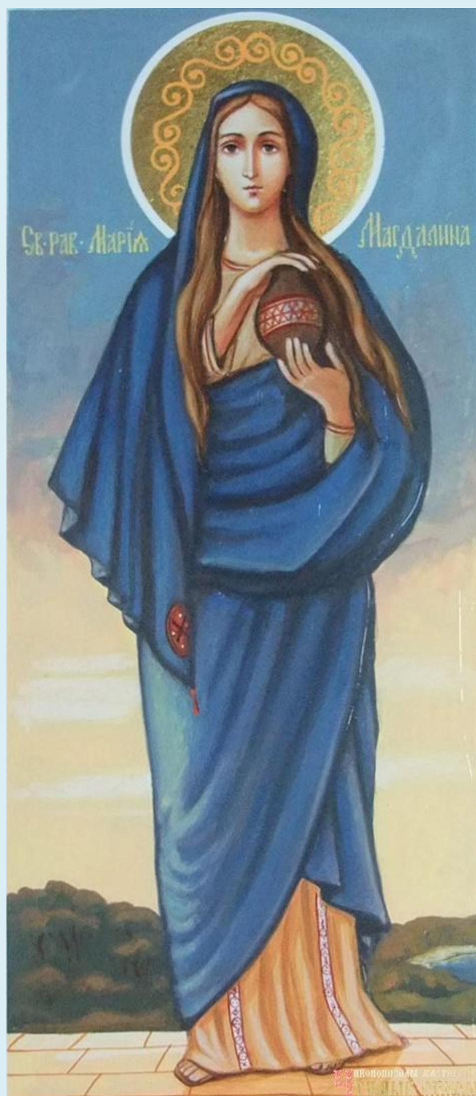
Acatistul Sfintei mironosiţe Maria Magdalena

(s.v. 22 iulie / s.n. 4 august)

Sfânta mironosiţă şi întocmai cu apostolii, Maria Magdalena (s.v. 22 iulie / s.n. 4 august):

https://www.academia.edu/43788799/Sf%C3%A2nta_mironosi%C5%A3%C4%83_%C5%9Fi_%C3%AEntocmai_cu_apostolii_Maria_Magdalena_22_iulie_

https://archive.org/details/sf.-mironosita-maria-magdalena

***

Materiale despre Sfânta mironosiţă şi întocmai cu apostolii, Maria Magdalena:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-mironosi%C5%A3%C4%83-Maria-Magdalena-(22-iul)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Maria+Magdalena

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Maria+Magdalena

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a

Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.
Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Acatistul Sfinte mironosiţe Maria Magdalena:
https://www.youtube.com/watch?v=y6J9b2KVXS8

Arhim Andrei Coroian. Acatistul Sfintei mironosite, intocmai cu apostolii, Maria Magdalena:
https://www.youtube.com/watch?v=5h-gM2iBvPc

&&&

Condacul 1

Lui Hristos al tău, pe care duhovniceşte L-ai iubit, I-ai urmat, cea pregătită de Domnul spre propovăduire, Sfântă Maria Magdalena pentru aceasta cu dragoste te lăudăm în cântări şi te rugăm pe tine, ca ceea ce ai mare îndrăzneală către Domnul, din toate nevoile cu rugăciunile tale să ne izbăveşti, ca pururea bucurându-ne să strigăm ţie: ***Bucură-te, Sfântă Maria Magdalena, care cu credinţă apostolească L-ai propovăduit pe Preadulcele Iisus!***

Icosul 1

Făcătorul îngerilor şi Domnul puterilor, mai înainte cunoscând voinţa ta cea bună, sfântă mironosiţă, te-a ales din cetatea Magdalei, din laţurile diavoleşti slobozindu-te; pentru aceasta te-ai arătat credincioasă slujitoare a Domnului, sârguindu-te a-L prea slăvi pe El cu viaţa şi cu osteneala. Iar noi, minunându-ne de aşa purtare de grijă a lui Dumnezeu pentru tine, întru umilinţa inimilor strigăm către tine:
Bucură-te, cea chemată de Fiul lui Dumnezeu dintru întunericul diavolesc la minunată lumina Sa;
Bucură-te, că în curăţie cu trupul şi cu duhul până la sfârşit ai petrecut cu darul Lui;
Bucură-te, că prin curăţia inimii, sărăcia cu duhul până la sfârşit o ai păzit;
Bucură-te, că înaintea tuturor te-ai învrednicit a vedea pe Hristos cel înviat;
Bucură-te, că puterea vrăjmaşului bine ai biruit;
Bucură-te, că ai strălucit cu credinţa cea tare şi cu dragostea cea caldă către Hristos Dumnezeu;
Bucură-te, că L-ai iubit şi L-ai propovăduit pe Mântuitorul Hristos cu toată inima ta;
Bucură-te, că până şi la moarte Aceluia drept ai slujit;
Bucură-te, că prin dar cu sufletul te-ai înnoit;
Bucură-te, că Evanghelia ai propovăduit şi întru vistieria inimii tale o ai încăput;
Bucură-te, că Învierea Domnului apostolilor ai vestit;
Bucură-te, că şi a vorbi cu îngerii te-ai învrednicit;
Bucură-te, Sfântă Maria Magdalena, care cu credinţă apostolească L-ai propovăduit pe Preadulcele Iisus!

Condacul al 2-lea

Văzându-se pe sine Maria Magdalena de şapte demoni izbăvită, cu toată inima s-a lipit de Hristos Dumnezeu, biruitorul iadului, învăţând pe toţi oamenii că nu

numai cu gura, ci şi cu toată viaţa să slujească lui Dumnezeu, cântându-i Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Mintea omenească, cugetând, nu pricepe cum dintru aşa tulburare, cu darul lui Hristos, te-ai suit la înălţimea vieţii celei asemenea îngerilor, vrednică de laudă, Maria Magdalena. Pentru aceea şi noi, avându-te pe tine mijlocitoare bună, cu căldură ne rugăm să ceri de la Domnul şi pentru noi izbăvire din adâncul păcatului, ca să strigăm ţie cu dragoste unele ca acestea:
Bucură-te, că ai scăpat din cumplita robie a dracilor;
Bucură-te, că aievea ai mustrat înşelăciunea viclenilor demoni;
Bucură-te, că pe toţi îi înveţi ca în ispitele de la vrăjmaşul la Hristos să alerge;
Bucură-te, că îndemni ca nimeni în scârba cea mare pentru păcate să nu deznădăjduiască;
Bucură-te, a tuturor păcătoşilor călăuzitoare pe calea sfinţeniei;
Bucură-te, că ai cunoscut tăria cea atotputernică a darului lui Hristos;
Bucură-te, povăţuitoare bună a mulţumirii celei cuvenite lui Dumnezeu;
Bucură-te, dreapta învăţătoare a laudei lui Dumnezeu celei adevărate;
Bucură-te, că ne-ai arătat cu viaţa ta calea cea dreaptă a vieţii pământeşti;
Bucură-te, apărătoare bună a tuturor păcătoşilor înaintea lui Dumnezeu;
Bucură-te, păzitoarea sufletelor noastre de vicleşugul satanei;
Bucură-te, mijlocitoarea noastră cea caldă către Hristos întru toate scârbele;
Bucură-te, Sfântă Maria Magdalena, care cu credinţă apostolească L-ai propovăduit pe Preadulcele Iisus!

Condacul al 3-lea

Cu puterea dumnezeiescului dar, dimpreună şi cu a ta bunăvoinţă, fără şovăire, precum Avraam de demult ai lăsat casa părintelui tău şi cu bucurie ai urmat lui Hristos Dumnezeu. Deci ***rugămu-te, pe tine, ucenică a lui Hristos, slăvită Maria Magdalena, luminează prin rugăciunile tale şi inimile noastre cu dragostea cea către Dumnezeu***, ca şi acum şi pururea să-I strigăm Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Având puterea înţelepciunii dăruită ţie de Dumnezeu, Maria Magdalena, bărbăteşte ai lepădat cele frumoase ale lumii acesteia şi, ca o ucenică bună, cu dreptate ai slujit Cuvântului, care pentru multă milostivirea Sa a sărăcit pentru noi. Pentru acestea cu umilinţă strigăm ţie:
Bucură-te, ucenica lui Hristos cea bună;
Bucură-te, învăţătoarea dragostei celei adevărate către Dumnezeu;
Bucură-te, că deşertăciunea lumii acesteia bine o ai cunoscut;
Bucură-te, că bucuria lumii bărbăteşti o ai lepădat;
Bucură-te, că frumuseţea lumească întru nimica o ai socotit;
Bucură-te, că cinului călugăresc calea vieţii celei bune mai înainte ai arătat;

Bucură-te, că pe toţi îi povătuieşti pe calea către Hristos Dumnezeu;
Bucură-te, că pentru lucrările milostivirii casa cea pământească o ai lăsat;
Bucură-te, că mila lui Hristos şi aici şi în cer o ai aflat;
Bucură-te, că prin ea la fericirea cea veşnică ai ajuns;
Bucură-te, mieluşea înţeleaptă, că de la lupii cei răi către Hristos păstorul cel bun ai alergat;
Bucură-te, că în staulul cuvântătoarelor Sale oi ai intrat;
Bucură-te, Sfântă Maria Magdalena, care cu credinţă apostolească L-ai propovăduit pe Preadulcele Iisus!

Condacul al 4-lea
Viforul urgiei drăceşti cu putere pe mare s-a ridicat asupra casei sufletului tău, Sfântă Marie, dar a o surpa pe aceasta până în sfârşit nu a putut, că ai aflat mântuire pe piatra cea tare a credinţei în Hristos, şi pe aceasta tu, preaînţeleaptă femeie, stând neclintită, îi înveţi pe toţi ca Preabunului Dumnezeu să-i cânte cântare: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea
Auzind noi, de Dumnezeu înţelepţită Marie, că urmând lui Hristos ai aflat veselia cea adevărată a inimii, dreptatea, pacea şi bucuria întru Duhul Sfânt, ne sârguim să ne aflăm în ceata părtaşilor la Împărăţia lui Dumnezeu. Iar ţie, ca uneia ce te veseleşti în această împărăţie arătându-ne şi nouă calea spre ea, îţi zicem cu toţii aşa:
Bucură-te, că dulceaţa cerească a lui Iisus o ai iubit;
Bucură-te, că viaţa cea adevărată ai aflat;
Bucură-te, că şi nouă chipul acestei vieţi ne-ai arătat;
Bucură-te, că întru bucuria cerească pururea acum petreci;
Bucură-te, că dintru a Raiului hrană pururea guşti;
Bucură-te, că focul dragostei către Dumnezeu în inima ta ai aprins;
Bucură-te, cea iubită duhovniceşte de Hristos Dumnezeu ca o roab***ă*** dreaptă a Sa;
Bucură-te, fierbinte rugătoare pentru noi către Dumnezeu;
Bucură-te, ajutătoarea întru nevoile noastre;
Bucură-te, învăţătoarea noastră cea bună şi blândă;
Bucură-te, sălaş preacinstit al Duhului Sfânt;
Bucură-te, sfântă întocmai cu Apostolii;
Bucură-te, Sfântă Maria Magdalena, care cu credinţă apostolească L-ai propovăduit pe Preadulcele Iisus!

Condacul al 5-lea
Ca o stea cu dumnezeiască mergere urmând lui Hristos, slăvită Maria, te-ai arătat între mironosiţe. Împreună cu acelea stând acum şi pururea înaintea Sfintei Treimi, adu-ne şi pe noi împreună cu cetele cele sfinţite, prin rugăciunile

tale, luminându-ne calea cea întunecată a vieţii noastre, pentru a-I striga cu bucurie lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Văzând, Sfânta Maria, pe Hristos Dumnezeu pe cruce răstignindu-Se, minunată bărbăţie ai arătat; că mulţi dintre ucenici au lăsat pe Învăţătorul lor, iar tu, cu dumnezeieştile Lui învăţături neîncetat aprinzându-ţi sufletul şi cugetul, ai biruit neputinţa firii femeieşti şi aşa ai fost părtaşă patimii celei mântuitoare a lui Hristos. Pentru aceasta şi noi, la atâta vitejie bărbătească a ta privind, strigăm ţie:
Bucură-te, podoaba şi îmbunătăţirea femeilor celor înţelepte;
Bucură-te, veselia cea bună a tuturor creştinilor;
Bucură-te, cea împreună-pătimitoare cu Hristos Dumnezeu, fiind El pe cruce răstignit;
Bucură-te, că ne-ai arătat nebiruita cale a dragostei pentru El;
Bucură-te, că mare îndrăznire ai luat către Dumnezeu, cu dragoste rugându-te pentru noi;
Bucură-te, podoaba şi lauda femeilor;
Bucură-te, adăpostirea cea tare a creştinilor;
Bucură-te, că decât bărbaţii cei tari mai puternică eşti;
Bucură-te, că decât înţelepţii acestei lumi mai înţeleaptă eşti;
Bucură-te, că cele ascunse ale înţelepciunii Sale ţi-a arătat Dumnezeu;
Bucură-te, că propovăduirea cea adevărată Însuşi Dumnezeu-Cuvântul te-a învăţat;
Bucură-te, că pe Hristos Dumnezeu mai mult decât viaţa ta L-ai iubit;
Bucură-te, Sfântă Maria Magdalena, care cu credinţă apostolească L-ai propovăduit pe Preadulcele Iisus!

Condacul al 6-lea

Cu darul Tău, Hristoase Împărate, cele neputincioase se vindecă şi vasele cele slabe se fac tari. Că mironosiţele femei lângă crucea Ta cu bărbăţie stau şi darul Crucii fără de frică tuturor îl vestesc; şi iară cete de femei înţelepte, sârguindu-se a se asemăna cetelor îngereşti, cu trezvie de-a pururea strigă Sfintei Treimi: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Căutând a te lumina cu lumina cunoştintei de Dumnezeu celei adevărate, când ai văzut pe Dumnezeu pe cruce răstignit, minunată Maria, lăcrimând ziceai: cum Viaţa acum de voie moarte primeşte? Noi dar, ştiind slăvită luminarea ta prin darul Sfântului Duh, strigăm ţie acestea:
Bucură-te, că pe Hristos cel răstignit din adâncul sufletului L-ai plâns;
Bucură-te, că veselia cea veşnică în locaşurile cereşti ai aflat;
Bucură-te, că şi nouă chipul plângerii celei bune ne-ai arătat;

Bucură-te, că tu eşti bucuria noastră cea neîncetată;
Bucură-te, a tuturor scârbiţilor mângâiere nemincinoasă;
Bucură-te, că pe pământ ai pătimit cu Hristos, pentru El;
Bucură-te, că împreună cu Domnul, în ceruri te proslăveşti întru El;
Bucură-te, a tuturor vrăjmaşilor noştri tare biruitoare;
Bucură-te, în toate scârbele noastre grabnică ajutătoare;
Bucură-te, că tuturor creştinilor aducerea-aminte de tine preadulce le este;
Bucură-te, că în toată Biserica lui Hristos numele tău e cinstit;
Bucură-te, mlădiţa cea adevărată a viei lui Hristos;
Bucură-te, Sfântă Maria Magdalena, care cu credinţă apostolească L-ai propovăduit pe Preadulcele Iisus!

Condacul al 7-lea

Voind a cunoaşte puterea cea atotbiruitoare a Crucii, până la sfârşitul patimilor lui Hristos ai stat lângă crucea Mântuitorului, dimpreună cu alte femei, prea slăvită Maria. Iar durerea împreună pătimind cu Maica Domnului, cu nedumerire strigai: Ce minune străină este aceasta? Cel ce ţine toată făptura a voit a pătimi. Deci noi, Celui ce de voie pe Cruce S-a înălţat, de viaţă purtătoare făcându-o, cu dragoste Îi strigăm: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Minunată femeie te-ai arătat tu, fericită Maria, cu dragostea ta către Hristos pe care ai arătat-o cu tânguirile cele amare, căzând către Cel luat de pe Cruce şi cu lacrimi spălând preacinstitele Lui răni. Încă şi lui Iosif celui cu bun chip şi lui Nicodim celui iubitor de dreptate urmând, la mormântul Mântuitorului cu celelalte sfinte femei ai alergat şi, plângând, şi pe cea nevinovată Maica Lui, care nemângâiat plângea, ai mângâiat-o, că sabia cea cumplită, sufletul ei pătrunsese. Iar noi, această vrednicie a ta ştiind, cu smerenie strigăm ţie:
Bucură-te, că ai spălat cu lacrimi prea curatele răni ale lui Hristos;
Bucură-te, că împreună ai pătimit cu Maica Lui cea preanevinovată;
Bucură-te, că pe Hristos până la mormânt L-ai petrecut;
Bucură-te, că ai privit cu nedumerire la Viaţa ce se punea în mormânt;
Bucură-te, a lacrimilor de pocăinţă învăţătoarea noastră cea bună;
Bucură-te, că a ne spăla cu lacrimi întinăciunea păcatelor ne povăţuieşti;
Bucură-te, că ne îndemni ca inimile noastre cele împietrite prin aceleaşi lacrimi să le înmuiem;
Bucură-te, că ne-ai arătat nouă chipul înţelepciunii celei adevărate;
Bucură-te, că ne înveţi să ţinem minte pururea patimile lui Hristos;
Bucură-te, slăvită Maria, că dimpreună cu prea nevinovata Fecioara Maria, eşti adevărată mijlocitoare pentru noi;
Bucură-te, sluga cea bună a lui Hristos;
Bucură-te, că nu voia oamenilor, ci voia Domnului ai urmat;

Bucură-te, Sfântă Maria Magdalena, care cu credinţă apostolească L-ai propovăduit pe Preadulcele Iisus!

Condacul al 8-lea

De necuprins cu cugetul, de Dumnezeu înţelepţită Maria, ţi s-a părut ţie îngroparea Celui ce dă viaţă tuturor, dar rănită fiind cu dragostea Aceluia, încă de cu noapte ai adus mir la mormântul Lui şi lacrimi ai vărsat în loc de aromate. Pentru aceasta şi petreci acum în lăcaşurile cele bine mirositoare ale Raiului, cu cetele îngereşti strigând pururea lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Toată dulceaţa, bucuria şi viaţa ţi-a fost ţie Iisus, Sfântă Maria Magdalena, pentru aceasta, văzând piatra cea grea luată de pe mormânt şi pe El neaflându-L, plângând ai alergat la Simon-Petru şi la celălalt ucenic pe care îl iubea Iisus, cu durere vestindu-le lor că au luat pe Domnul din mormânt şi nu ştii unde L-au pus. Acum, slobodă fiind de suferinţa aceea, veşnic în ceruri cu Hristos te veseleşti, iar noi, pe pământ, nădăjduim ca prin rugăciunile tale să intrăm întru aceeaşi bucurie, cu umilinţă strigând ţie aşa:

Bucură-te, că întunericul nopţii ai biruit cu strălucirea dragostei tale către Hristos;

Bucură-te, că la privegherea cea de noapte întru rugăciune a sta ne-ai învăţat;

Bucură-te, că eşti strălucită cu lumină veşnică în cer;

Bucură-te, că Împărăţia Cerului cu sărăcia duhovnicească ai cumpărat;

Bucură-te, că după durerea pentru patimile lui Hristos deplină mângâiere ai aflat;

Bucură-te, că prin blândeţe ai ajuns moştenitoare a pământului în Raiul cel ceresc;

Bucură-te, că flămânzind şi însetând de dreptatea lui Hristos, acum te saturi la cina cea împărătească;

Bucură-te, că mila Stăpânului aflând, ca o milostivă, Îl rogi ca şi pe noi să ne miluiască;

Bucură-te, cea curată cu inima, că acum vezi pe Dumnezeu faţă către faţă;

Bucură-te, că te-ai învrednicit mai înaintea tuturor a vedea Învierea lui Hristos, Pacea cea veşnică;

Bucură-te, cea prigonită pentru dreptatea lui Hristos, că a ta este Împărăţia lui Dumnezeu;

Bucură-te, că ai aflat veşnică veselie şi plată multă în ceruri;

Bucură-te, Sfântă Maria Magdalena, care cu credinţă apostolească L-ai propovăduit pe Preadulcele Iisus!

Condacul al 9-lea

Tot soborul îngeresc s-a mirat, Hristoase Împărate, de taina cea mare a slăvitei Învierii Tale; iadul s-a cutremurat, văzând că te-ai pogorât, Hristoase, în cele

mai de jos ale pământului şi ai sfărâmat încuietorile cele veşnice, care îi ţineau pe cei legaţi; iar noi, cu bucuria femeilor mironosiţe dimpreună bucurăndu-ne, cu veselie strigăm: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Ritorii cei mult vorbitori nu pot de ajuns să spună durerea ta cea mare, slăvită Maria, când şedeai plângănd lângă mormânt. Că ce cuvânt ar putea spune durerea sufletului tău, când nu L-ai aflat în groapă pe Domnul, Cel decât viaţa ta mai iubit ţie? În inima ta cea plină de durere nici strălucirea, nici mângâierea îngerilor nu a putut să încapă. Marea ta suferinţă înţelegând-o, cu umilinţă îţi cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, că în groapă te-ai plecat, ca să-L vezi pe Iisus;
Bucură-te, că acum Îl vezi pe scaunul slavei şezând;
Bucură-te, că încă fiind pe pământ ai văzut pe vieţuitorii cei luminaţi ai cerului;
Bucură-te, că Învierea lui Hristos cu glas de bucurie ţi-au vestit;
Bucură-te, că împreună cu ei în bucuria cea veşnică eşti;
Bucură-te, că din dragoste mir lui Hristos I-ai adus;
Bucură-te, că la mireasma cea bine mirositoare a mirului lui Hristos cu dulceaţă ai alergat;
Bucură-te, că de amărăciunea dulceţilor lumii celei păcătoase te-ai lepădat;
Bucură-te, că ai iubit dulceaţa lui Iisus cea cerească;
Bucură-te, vlăstar bine crescut al grădinii lui Iisus;
Bucură-te, viţă bine roditoare a viei lui Dumnezeu;
Bucură-te, că te-ai arătat lăcaş împodobit al Sfântului Duh;
Bucură-te, Sfântă Maria Magdalena, care cu credinţă apostolească L-ai propovăduit pe Preadulcele Iisus!

Condacul al 10-lea

Vrând să miluieşti lumea, în mormânt Te-ai pogorât, Cela ce eşti fără de moarte, puterea iadului ai sfărămat şi ai înviat, ca un biruitor, Hristoase Dumnezeule, zicând femeilor mironosiţe: "Bucuraţi-vă !" Cu acestea şi noi cântare de bucurie acum Îţi aducem zicând: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Decât zidul de piatră mai tare a fost dragostea ta către Hristos, Cel ce te-a iubit pe tine, slăvită mironosiţă, Maria-Magdalena. Pentru aceasta, cănd Cel ce este Viaţa noastră, S-a sculat din mormânt, tu L-ai văzut cea dintâi şi, gândind că este grădinarul, ai uitat a firii neputinţă zicând către El: "***Dacă Tu L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus şi eu Îl voi ridica***". Dar prea dulcele glas ţi-a arătat pe Învăţătorul, iar pe noi ne-a învăţat să-ţi zicem aşa:
Bucură-te, că pe Grădinarul Ceresc, înviat din mormânt cea dintâi L-ai văzut;
Bucură-te, că în grădina Sa cea din Ceruri te-ai sălăşluit;
Bucură-te, că acum cu strugurii darului lui Dumnezeu în veci te hrăneşti;

Bucură-te, că pururi cu vinul dulceţurilor Raiului te veseleşti;
Bucură-te, că dragostea ta către Dumnezeu firea a biruit;
Bucură-te, că prin ea şi pe noi râvna spre Dumnezeu ne-ai învăţat;
Bucură-te, că din gura lui Hristos vestea Învierii mai întâi tu ai primit;
Bucură-te, că apostolilor graiurile cele de bucurie tu mai întâi le-ai vestit;
Bucură-te, că bucuria cea veşnică în Cer ai aflat;
Bucură-te, că şi pe noi la aceeaşi bucurie prin tine ne chemi;
Bucură-te, că pentru aceasta totdeauna la Dumnezeu mijloceşti;
Bucură-te, că Aceluia rugăciuni fierbinţi aduci pentru noi;
Bucură-te, Sfântă Maria Magdalena, care cu credinţă apostolească L-ai propovăduit pe Preadulcele Iisus!

Condacul al 11-lea

Nici un cuvânt nu este de ajuns spre a lăuda după vrednicie bucuria cea dumnezeiască a Învierii lui Hristos, pe care tu, prea slăvită Maria, cu alte femei o ai vestit apostolilor întru această numită şi sfântă zi, al praznicelor praznic şi sărbătoare a sărbătorilor. Pentru aceasta, Hristoase Împărate, înaintea măririi milelor Tale celor negrăite ce au fost spre noi, închinându-ne cu smerenie şi cu dragoste, strigăm Ţie: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Stea prea strălucitoare te-ai arătat lumii celei păcătoase, Maria Magdalena, când, după prea slăvita Înălţare a Mântuitorului, umblând prin oraşe şi sate şi cuvântul Evangheliei pretutindenea vestind, pe mulţi ai plecat sub jugul cel bun al lui Hristos. Şi ajungând până la Roma cea veche, bărbăteşte ai stat înaintea Cezarului Tiberiu şi prin chipul oului roşu şi cu înţelepte cuvinte, i-ai lămurit puterea purtătoare de viaţă a lui Hristos, iar pe necugetatul Pilat şi pe arhiereul cel fără de Dumnezeu i-ai înfruntat, ca neleguitele lor fapte să primească cele vrednice. De aşa nevoinţă a mărturisirii tale minunându-ne cu bucurie strigăm ţie aşa:
Bucură-te, a învăţăturii lui Hristos slăvită binevestitoare;
Bucură-te, a întunericului păgânesc luminată izgonitoare;
Bucură-te, că pe mulţi de legăturile păcătelor ai dezlegat;
Bucură-te, că înţelepciunea lui Hristos pe toţi ai învăţat;
Bucură-te, că pe mulţi dintru întunericul necunoştinţei la lumina cea minunată a lui Hristos ai adus;
Bucură-te, că în dreptatea lui Hristos a sta cu tărie ne-ai arătat;
Bucură-te, că mântuirea sufletelor păcătoşilor mai mult decât viaţa ta ai iubit;
Bucură-te, că poruncile lui Hristos bine le-ai înţeles;
Bucură-te, că acelora drept le-ai urmat;
Bucură-te, că întunericul păgânătăţii cu îndrăznire l-ai înfruntat;
Bucură-te, că de mânia Cezarului nu te-ai înspăimântat;
Bucură-te, că aceluia răutatea şi viclenia vrăjmaşilor lui Hristos i-ai dovedit;

Bucură-te, Sfântă Maria Magdalena, care cu credinţă apostolească L-ai propovăduit pe Preadulcele Iisus!

Condacul al 12-lea
Cu îndestulare plină fiind de darul lui Dumnezeu, slăvită Maria, mulţime de suflete ai adus la Hristos, iar după aceea ai venit la Efes, unde cu dragoste apostolească dimpreună cu apostolul dragostei mântuirii oamenilor slujind, întru fericita adormire către Domnul te-ai mutat, cântându-l împreună cu mul-ţimea cântăreţilor cereşti: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Cântând viaţa ta cea vrednică de laudă de pe pământ şi slava ta cea din cer, cu bucurie slăvim, cântăm şi mărim pe Împăratul Ceresc cel minunat întru sfinţii Săi, că nu numai tu, Sfântă Maria, cu darul Aceluia dănţuieşti acum în locaşurile drepţilor, ci şi pe noi pe pământ ne veseleşti, lăsându-ne mirul cel de mult preţ al moaştelor tale, pe care Leon, împăratul cel înţelept, din Efes în cetatea lui Constantin a poruncit a le aduce. Pe acelea şi noi, ca pe cele ce izvorăsc dar neîmpuţinat tuturor celor ce aleargă cu credinţă şi cu dragoste sărutându-le, cu umilinţă îţi cântăm ţie acestea:
Bucură-te, că pe pământ ardeai de dragostea pentru Hristos;
Bucură-te, că în cer în sălaşurile Tatălui Său te-ai şălăşluit;
Bucură-te, apărare tare a credincioşilor;
Bucură-te, mirul cel cu bun miros, care Biserica o bine înmiresmezi;
Bucură-te, cădelniţa de aur ce pururea aduci lui Dumnezeu tămâia rugăciunii pentru noi;
Bucură-te, izvorul vindecărilor cel nesecat;
Bucură-te, comoara darului lui Dumnezeu cea necheltuită;
Bucură-te, adevărată părtaşă cu cetele îngereşti;
Bucură-te, slăvită vieţuitoare în cămările cereşti;
Bucură-te, că plata ta multă este în ceruri;
Bucură-te, că bucuria ta este veşnică în lăcaşurile sfinţilor;
Bucură-te, că tu totdeauna mijloceşti, ca şi nouă să ni se dea bucuria darului şi slava;
Bucură-te, Sfântă Maria Magdalena, care cu credinţă apostolească L-ai propovăduit pe Preadulcele Iisus!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, prea minunată şi de mirare podoabă a femeilor şi tuturor creştinilor laudă şi bucurie, care întocmai cu apostolii te-ai arătat, slăvită mironosiţă Maria Magdalena, primind rugăciunea noastră cea de acum, dintru toate nevoile şi durerile sufleteşti şi trupeşti şi de vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi ce vin asupra noastră pe noi ne izbăveşte şi către împărăţia Cerului cu mijlocirea ta îndreptează-ne pe noi cei ce cu umilinţă şi cu dragoste cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul întâi

Făcătorul îngerilor şi Domnul puterilor, mai înainte cunoscând voinţa ta cea bună, sfântă mironosiţă, te-a ales din cetatea Magdalei, din laţurile diavoleşti slobozindu-te; pentru aceasta te-ai arătat credincioasă slujitoare a Domnului, sârguindu-te a-L prea slăvi pe El cu viaţa şi cu osteneala. Iar noi, minunându-ne de aşa purtare de grijă a lui Dumnezeu pentru tine, întru umilinţa inimilor strigăm către tine:

Bucură-te, cea chemată de Fiul lui Dumnezeu dintru întunericul diavolesc la minunata lumina Sa;

Bucură-te, că în curăţie cu trupul şi cu duhul până la sfârşit ai petrecut cu darul Lui;

Bucură-te, că prin curăţia inimii, săracia cu duhul până la sfârşit o ai păzit;

Bucură-te, că înaintea tuturor te-ai învrednicit a vedea pe Hristos cel înviat;

Bucură-te, că puterea vrăjmaşului bine ai biruit;

Bucură-te, că ai strălucit cu credinţa cea tare si cu dragostea cea caldă către Hristos Dumnezeu;

Bucură-te, că L-ai iubit şi L-ai propovăduit pe Mântuitorul Hristos cu toată inima ta;

Bucură-te, că până şi la moarte Aceluia drept ai slujit;

Bucură-te, că prin dar cu sufletul te-ai înnoit;

Bucură-te, că Evanghelia ai propovăduit şi întru vistieria inimii tale o ai încăput;

Bucură-te, că Învierea Domnului apostolilor ai vestit;

Bucură-te, că şi a vorbi cu îngerii te-ai învrednicit;

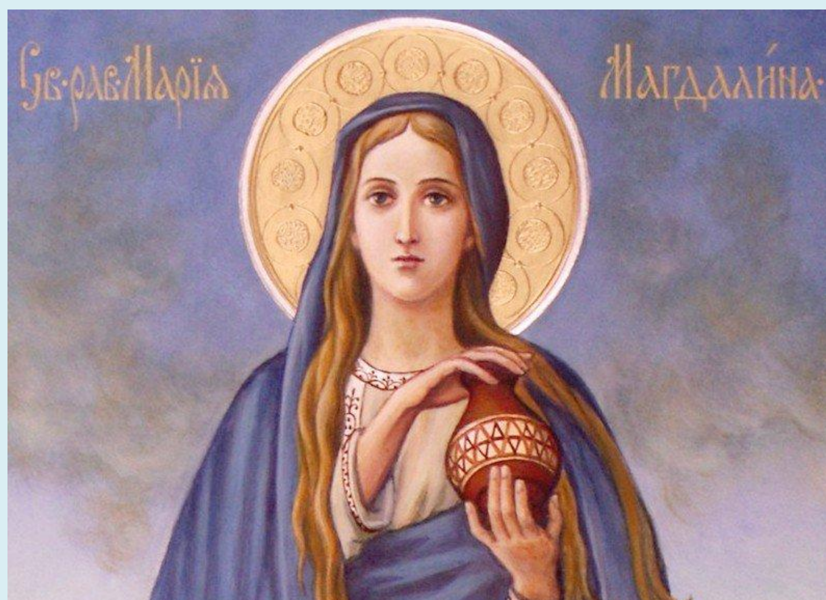
Bucură-te, Sfântă Maria Magdalena, care cu credinţă apostolească L-ai propovăduit pe Preadulcele Iisus!

Condacul întâi

Lui Hristos al tău, pe care duhovniceşte L-ai iubit, I-ai urmat, cea pregătită de Domnul spre propovăduire, Sfântă Maria Magdalena; pentru aceasta cu dragoste te lăudăm în cântări şi te rugăm pe tine, ca ceea ce ai mare îndrăzneală către Domnul, din toate nevoile cu rugăciunile tale să ne izbăveşti, ca pururea bucurăndu-ne să strigăm ţie: ***Bucură-te, Sfântă Maria Magdalena, care cu credinţă apostolească L-ai propovăduit pe Preadulcele Iisus!***

După aceea se citesc aceste rugăciuni:

Rugăciunea întâi

O, Sfântă şi prea lăudată mironosiţă, cea întocmai cu apostolii, ucenică a lui Hristos, Maria Magdalena! Către tine, adevărata şi puternică mijlocitoare pentru noi la Dumnezeu, acum noi, păcătoşii şi nevrednicii, cu osârdie alergăm şi cu inima înfrântă ne rugăm. Tu, care în viaţa ta de înfricoşate curse diavoleşti ai fost ispitită, dar cu darul lui Dumnezeu de acelea ai scăpat, şi pe noi din mrejele vrăjmaşului cu rugăciunile tale ne izbăveşte , ca totdeauna în toată viaţa noastră cu lucrul, cu cuvântul, cu gândul şi cu cugetele cele tainice ale inimilor noastre să slujim cu dragoste Unuia Sfântului Stăpân şi Dumnezeu, precum ne-am făgăduit Lui.

Tu mai mult decât toate bunătăţile pământeşti pe Preadulcele Domn Iisus ai iubit şi Aceluia în toată viaţa ta bine ai urmat, hrănind cu darul şi cu dumne-zeiasca Lui învăţătură nu numai sufletul tău, ci şi mulţime de oameni de la întunericul păgânătăţii la lumina lui Hristos cea minunată aducând.

Aceasta ştiind, te rugăm pe tine, cere nouă de la Hristos Dumnezeu darul cel luminător şi sfinţitor, ca fiind umbriţi cu acela să sporim în credinţă şi în vieţuire curată, în lupta dragostei şi a lepădării de sine, ca fără lenevire să ne silim a sluji aproapelui nostru întru nevoile lui cele duhovniceşti şi trupeşti, ţinând minte pilda iubirii tale de oameni.

Tu, Sfântă Maria, ceea ce vitejeşte cu darul lui Dumnezeu ai petrecut viaţa ta pe pământ şi cu pace te-ai dus în locaşurile cereşti, roagă pe Hristos Dumnezeu Mântuitorul ca prin rugăciunile tale să ne învrednicească şi pe noi fără de împiedicare să săvârşim călătoria noastră întru această vale a plângerii şi în pace şi întru pocăinţă să ne sfârşim viaţa, întru sfinţenie pe pământ vieţuind, de veşnica şi fericita viaţă în ceruri să ne învrednicim, şi acolo cu tine şi cu toţi

sfinţii dimpreună totdeauna să lăudăm Treimea cea nedespărţită, să cântăm Dumnezeirea Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua

O, sfântă mironosiţă, întocmai cu apostolii Maria Magdalena ! Tu, cu căldura dragostei tale către Hristos Dumnezeu, ai călcat sub picioare măiestriile cele rele ale vrăjmaşului şi L-ai aflat pe Hristos, Mărgăritarul cel fără de preţ, şi ai dobândit Împărăţia Cerului.

Pentru aceasta cad către tine şi cu suflet umilit şi cu inima înfrântă îţi strig ţie eu, nevrednicul: Caută dintru înălţimea cerului spre mine, cel ce sunt în luptă cu ispitele păcatelor; vezi cu cât de multe păcate şi nevoi vrăjmaşul în toată ziua mă împiedică, căutând pieirea mea.

Slăvită şi întru tot lăudată ucenică a lui Hristos, Maria, roagă pe Cel iubit de tine, Cel ce şi El pe tine te-a iubit, pe Hristos Dumnezeu, ca să-mi dăruiască mie lăsarea greşelilor mele celor multe, să mă întărească cu darul Său, cu trezvie şi vitejeşte să umblu pe calea sfintelor Lui porunci şi să mă facă pe mine lăcaş bine mirositor al Sfântului Duh, ca aşa în pace neruşinat să sfârşesc viaţa mea cea cu multe osteneli pe pământ şi să mă sălăşluiesc în lăcaşurile Raiului ceresc cele luminate şi fericite, unde cu toţi sfinţii totdeauna cu bucurie prea măreşti Treimea cea de o fiinţă: pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh. Amin.

Vieţile Sfinţilor - Sfânta mironosiţă şi întocmai cu apostolii, Maria Magdalena

Sfânta Maria, numită Magdalena, a fost uceniţa şi mironosiţa lui Hristos cea dintâi şi cea mai mare decât toate mironosiţele şi purtătoarele de mir. Ea se trăgea din seminţia lui Neftalim, a cărei patrie se cuprinde în hotarele Galileii celei de sus, dintr-un loc ce se numea Magdala şi de unde s-a şi numit Magdalena. Aceasta a trăit în vremea venirii pe pământ a Domnului nostru Iisus Hristos, ca, după judecăţile lui Dumnezeu, să se arate lucrurile Fiului lui Dumnezeu întru dânsa, precum Însuşi zice despre orbul din naştere. *Tot prin voinţa dumnezeiască şi spre oarecare folos sufletesc, ea era muncită şi supărată de şapte duhuri necurate.*

Auzind ea de Hristos, Mântuitorul lumii, care umblă în vremea aceea prin cetăţile şi satele Galileii, că tămăduia toate bolile şi neputinţele din oameni, izgonea pe diavoli dintr-înşii, propovăduia Evanghelia Împărăţiei Cerului şi cu puterea Sa dumnezeiască cea dătătoare de tămăduiri, făcea bine tuturor, s-a dus la Dânsul şi s-a învrednicit îndată de milostivirea Lui cea iubitoare de oameni, împreună cu cei miluiţi. *Domnul cel multmilostiv, care cunoştea pe toate mai înainte de facerea lor, a gonit dintr-însa pe cei şapte diavoli muncitori cumpliţi, făcând-o sănătoasă nu numai cu trupul, dar şi cu sufletul;*

căci ***i-a luminat mintea cu lumina cunoştinţei adevărului, făcând-o să cunoască pe Mesia cel aşteptat şi să creadă într-Însul, că El este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, cel trimis de Tatăl, spre mântuirea lumii.***

De atunci, Sfânta Maria Magdalena s-a făcut uceniţă şi următoare lui Hristos, slujindu-L împreună cu celelalte sfinte femei, până la patimile Lui cele de bună voie, până la moartea pe cruce şi până la îngroparea dumnezeiescului Trup, după cum mărturiseşte despre aceasta Sfântul Matei Evanghelistul, astfel: ***Acolo erau şi femei multe, privind de departe, care veniseră după Iisus din Galileea, slujindu-I Lui, între care era şi Maria Magdalena.***

Celelalte **femei mironosiţe** erau:

- *Maria, mama lui Iacob şi a lui Iosi, adică vara Maicii Domnului;*
- *Maria lui Cleopa şi Salomeea, mama fiilor lui Zevedei;*
- *Ioana, femeia lui Huza, un ispravnic al lui Irod;*
- *Suzana şi*
- *Cele două surori ale lui Lazăr,* ***Marta şi Maria.***

Această Sfântă mironosiţă petrecea nedezlipită de Hristos şi de Preacurata Lui Maică, mai mult decât toate. Pentru aceasta evanghelistul o pune mai întâi decât pe celelalte, ca pe o iubitoare de Hristos şi de Maica Lui şi ca pe o mai osârdnică slujitoare Maicii Domnului şi Mântuitorului nostru. Ea, în vremea răstignirii Lui, stătea lângă cruce, împreună cu Preacurata Fecioară Născătoare de Dumnezeu şi cu celelalte femei, privind la pătimirea lui Hristos. Pe de o parte, plângea şi se tânguia cu amar pentru Dânsul, iar pe de alta suferea pentru Maica Lui cea cu totul fără de prihană, care plângea şi se jelea ca o Maică fără de mângâiere, pentru preaiubitul ei Fiu, al cărui suflet i l-a pătruns sabia, după cum spusese bătrânul Simeon mai înainte. Deci, inima sfintei fecioare, fiind slăbită cu totul, Sfânta Maria Magdalena, pe cât îi era cu putinţă, împreună cu celelalte, o mângâia şi o sprijinea, făcând toate pentru uşurarea supărării ei.

După ce s-au dus toţi răstignitorii şi după ce Hristos Şi-a dat sufletul, a venit Iosif din Arimateea cu Nicodim şi au luat trupul lui Iisus de pe cruce; deci, Maria Magdalena, căzând împreună cu Preacurata Lui Maică şi cu celelalte, au sărutat sfântul şi îndumnezeitul Lui trup şi L-au petrecut până la mormânt. După ce L-au pus în mormânt, prăvălind piatra pe uşa lui, toate celelalte femei s-au dus împreună cu Iosif şi cu Nicodim, numai ea împreună cu Preasfânta Născătoare de Dumnezeu se vede că au rămas lângă mormânt, după cum zice Sfântul Matei Evanghelistul: ***Era şi Maria Magdalena şi cealaltă Marie, adică Născătoarea de Dumnezeu, şezând în preajma mormântului.***

Dar, fiindcă atunci era Vineri, seara târziu şi după porunca Legii Vechi, se cădea să se odihnească fiecare după lucrul său, s-au dus şi ele să se odihnească în casa lor. Deci, Sâmbăta s-au odihnit, după poruncă, după cum zice Sfântul Luca Evanghelistul. ***După ce a trecut Sâmbăta, când se lumina de ziua întâia a săptămânii***, după cum scrie Sfântul Matei Evanghelistul, care istoriseşte cea dintâi mergere a femeilor la mormânt, ***care lumina spre Duminică, a venit Maria Magdalena şi cealaltă Marie, adică Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, să vadă mormântul***; *pentru că Maica Domnului, pătimind durere ca o maică mai mult decât toţi, n-a putut să rabde până ce se vor pregăti şi celelalte mironosiţe.* ***Deci, aflând pe Maria Magdalena împreună alergătoare şi întocmai ca dânsa cu sârguinţă, cu durerea şi dorinţa - pentru aceea se pomeneşte de toţi cei patru evanghelişti -, a venit după miezul nopţii la mormânt, nu cu aromate, că nu îngăduia vremea, ci numai să vadă mormântul.*** Aceasta este cea dintâi ducere a cinstitelor şi sfintelor femei la mormântul Domnului nostru Iisus Hristos, pe care o istoriseşte Sfântul Matei Evanghelistul.

Apropiindu-se ele de mormânt, iată s-a făcut cutremur mare, căci îngerul Domnului, coborând din cer şi venind, a răsturnat piatra de pe mormânt şi a stat deasupra ei. Îngerul venise să vestească că a înviat Domnul! Deci, evanghelistul n-a zis că după ce s-a răsturnat piatra, atunci a ieşit Mântuitorul din mormânt, ci cum că îngerul a răsturnat piatra şi a stat deasupra ei. Că Domnul, strălucind trupul Său cu nestricăciune ca un Dumnezeu, când piatra era peste mormânt, a ieşit dintr-însul, precum şi în seara aceleiaşi Duminici, uşile fiind încuiate, a intrat la ucenicii Săi. Şi zice: ***Chipul lui era ca fulgerul şi îmbrăcămintea lui albă ca zăpada şi de frica lui s-au cutremurat străjerii, rămânând ca morţi. Îngerul a zis către femei: Nu vă temeţi, ştiu că pe Iisus Cel răstignit Îl căutaţi nu este aici, ci S-a sculat, precum a zis; veniţi de vedeţi locul unde a zăcut Domnul; şi, ducându-vă, spuneţi ucenicilor Lui că S-a sculat din morţi.***

Vedeţi că îngerul nu le-a mustrat, nici le-a spăimântat, ci a vorbit cu blândeţe către dânsele: ***Nu vă temeţi, ştiu că pe Iisus Cel răstignit Îl căutaţi...***? Şi nu numai aceasta, dar le cheamă să vadă şi locul unde a fost pus trupul Lui, zicându-le: Veniţi de vedeţi unde a zăcut. El le şi sfătuieşte să se ducă să spună ucenicilor că Domnul a înviat, zicându-le: ***Degrabă mergând, spuneţi ucenicilor Lui că S-a sculat din morţi....*** Pentru ce aşa? ***Ca să se arate din amorţirea străjerilor, din cutremurul care a urmat şi din vorbirea cea cu blândeţe, că aceasta este cea dintâi ducere la mormânt a femeilor, iar nu după cum socotesc alţii.***
Deci, aceste două femei, adică Preasfânta Fecioară, Născătoarea de Dumnezeu şi Maria Magdalena, ducându-se de la mormânt, cu frică şi cu bucurie mare, să vestească apostolilor că S-a sculat Domnul, precum a zis

către dânsele îngerul, le-a întâmpinat Însuşi Dumnezeu, Cuvântul cel întrupat, şi le-a zis: Bucuraţi-vă! Ele, căzând, s-au închinat Lui şi, cuprinzându-I picioarele le-au sărutat. Deci, Domnul nu le-a certat când s-au atins de Dânsul, căci Îl vedeau întâi; ba, dimpotrivă, le-a îmbărbătat şi le-a făcut fără de temere, zicând: Nu vă temeţi, ci duceţi-vă şi spuneţi fraţilor Mei să se ducă în Galileea; că acolo Mă vor vedea. Ele, ducându-se la ucenici, le-au vestit lor şi tuturor celor ce erau împreună cu ei, glasul îngerului şi al Domnului că L-au văzut pe El. Dar nu numai aceasta, ci şi picioarele Lui le-au cuprins. *Ucenicii Domnului, din pricina multei şi negrăitei întristări ce li s-a făcut cu răstignirea Dascălului lor, nu sufereau nici să le audă.* Însă, pentru Magdalena, după cum mi se pare, nici un cuvânt n-au zis; iar pentru ***Preacurata Maica Domnului***, pentru că o cinsteau şi se ruşinau de dânsa, au zis în sine, că covârşirea mâhnirii a amăgit-o, tulburându-i mintea, vederea, auzirea şi pipăirea. Dar ***sufletul ei cel curat şi strălucit a fost încredinţat cu dinadinsul de toate acelea care le-a văzut şi le-a pătimit; şi a cugetat în sine, nimic pricindu-se mai mult cu ucenicii şi nemaiducîndu-se la mormânt.***

Maria Magdalena, crezând mai mult apostolilor, decât celor văzute şi pipăite de ea însăşi, era mică la credinţă, neîncrezându-se unei vederi. Deci, socotind că i s-a nălucit, a luat cu ea pe Ioana, pe Maria şi pe alte femei şi iarăşi s-au dus cu aromate la mormânt, în aceeaşi noapte, fiind încă dimineaţă, mult mai înainte de a se lumina de ziuă; şi au intrat în mormânt cu cele ce erau cu ea şi nu se dumireau în sinea lor. Atunci au stat înaintea lor doi bărbaţi, care nu erau alţii decât doi sfinţi îngeri, îmbrăcaţi în haine albe. Temându-se ele de acea vedere, îngerii au zis către ele: Ce căutaţi pe Cel viu cu cei morţi? Nu este aici, ci S-a sculat!
Deci, luaţi aminte, iubiţilor, cum se arată, că nu este aceasta întâia mergere a femeilor la mormânt, ci a doua. Lucru necuviincios era ca, pe femeile care nu văzuseră nimic şi nu auziseră de Învierea Domnului, să le certe şi să le mustre sfinţii îngeri, zicându-le: Ce căutaţi pe Cel viu cu cei morţi...? Arătat este că ele au auzit mai înainte toate acestea, de la cei ce au văzut de faţă pe Domnul şi au auzit de la El mesajul către ucenici, dar n-au crezut. Pentru acestea le certau îngerii şi încă pentru că erau şi bărbaţi cu ele. Şi cine zice acestea? Sfântul Luca Evanghelistul. Iată ce zice el: ***Iar în prima zi după Sâmbăta (Duminică), foarte de dimineaţă, au venit femeile la mormânt, aducând aromatele cele ce le gătiseră... După aceea, nu numai că le-au certat îngerii, dar le-au şi zis: Aduceţi-vă aminte, cum v-a grăit, pe când era cu voi în Galileea, zicând că se cădea Fiului Omului, să se dea în mâinile oamenilor păcătoşi, să se răstignească şi a treia zi să învieze... Atunci ele şi-au adus aminte de cuvintele Lui.***

Plecând acei bărbaţi, femeile împreună cu Maria Magdalena, au vestit pe ucenici. Deci, Maria Magdalena pentru a doua oară văzuse mormântul, iar

celelalte o dată. Se zice că cuvintele lor s-au arătat înaintea ucenicilor ca o bârfeală şi nu le-au crezut. Acestea le scrie Sfântul Luca Evanghelistul, pentru a doua mergere a femeilor la mormânt.

După acestea, duhul Mariei Magdalena ardea, căci ucenicii n-au crezut-o nici acum pe ea, nici pe cele împreună cu ea, ci au socotit ca o bârfeală cuvintele lor. Pentru aceea, sculându-se de dimineaţă s-a dus la mormânt, pentru a treia oară şi a văzut piatra răsturnată de pe uşa mormântului. Deci, a alergat la Simon Petru şi la Ioan. Din acestea se vede priceperea femeii acesteia, căci se necăjea cu sufletul, împreună cu Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, vestind ucenicilor întâia mergere la mormânt şi învierea lui Hristos, dar nu le-au crezut. Apoi, venind foarte de dimineaţă împreună cu alte femei şi bărbaţi, şi atunci cuvintele ei s-au arătat ca o bârfeală. Ea se necăjea nu numai că nu au crezut-o, dar nici nu s-a sculat cineva dintre ei să se ducă la mormânt cel puţin şi să vadă. Ci, fie de frica iudeilor, fie de multa şi negrăita mâhnire, şedeau toţi ca nişte morţi. Singur Petru, după a doua vestire a femeilor, s-a sculat şi s-a dus singur la mormânt, dar nu s-a mai aplecat spre el, căci nu îndrăznea să intre, fie pentru că se credea nevrednic, fie că-şi aducea aminte de lepădarea sa de Dânsul; poate şi pentru frica iudeilor, precum s-a zis mai sus.

Pentru acestea, Maria Magdalena, arzând cu duhul de dragostea ce o avea către Dascălul şi Binefăcătorul său şi fiind plină de cuget dumnezeiesc, s-a dus singură a treia oară la mormânt iarăşi de dimineaţă şi aflând piatra luată de pe el, s-a întors la ucenici, gândind în sine acestea: "*Dacă le voi spune lor că a înviat Hristos, iarăşi voi ridica strigare împotriva mea că sunt îndrăcită; căci dacă n-am fost crezută împreună cu celelalte femei, când le-am vestit învierea lui Hristos, cum voi fi crezută acum singură? Deci, ştiu ce voi face: voi grăi celor mai mari şi mai fierbinţi cu dragostea către Hristos, adică lui Petru şi lui Ioan. Aceştia, însă, au auzit mai înainte de învierea Domnului nostru Iisus Hristos, dar de frica iudeilor, se îndoiau de această minune, ca şi cum nimic n-ar fi auzit. Deci, cum îi voi deştepta pe ei, numai să meargă la mormânt şi să vadă lucrul ce s-a făcut? Am aflat ce voi face: nu le voi spune lor că a înviat Domnul, căci atunci voi cădea iarăşi în cele de mai înainte, ci le voi spune o veste vrednică de crezut*".

Deci, Maria Magdalena a venit, precum s-a zis, la Petru şi la Ioan şi le-a zis: ***Au luat pe Domnul din mormânt şi nu ştiu unde L-au pus.*** Ca şi cum ar fi zis astfel: "*Ascultaţi-mă pe mine robii lui Dumnezeu! Ori S-a sculat Domnul din morţi, ori nu; deci, eu nu ştiu ce să vă spun vouă; dar, una vă zic cu adevărat, că trupul Lui nu mai este în mormânt. Pentru aceea sunteţi datori a vă sârgui să cunoaşteţi cine este acela care L-a luat şi unde L-a pus*". Văzut-ai înţelepciunea acestei femei? Că de nu vom zice că astfel s-a sfătuit în sine, vom cădea în socoteli fără de rânduială şi nepotrivite; ca şi cum aceea care I-a pipăit picioarele

Lui, împreună cu Preasfânta Fecioară Maria, Născătoarea de Dumnezeu, şi a auzit de la îngeri a doua oară că S-a sculat Domnul, n-ar fi spus drept. Iar din aceea că le-a vorbit ca de un mort, că au luat pe Domnul meu din mormânt şi nu ştiu unde L-au pus..., este arătat că răspunsul ei era meşteşugit şi înţelept; deci, îndată i-a plecat a merge la mormânt!

După ce au pornit aceşti doi ucenici la mormânt, ea le-a urmat lor. Ucenicii, intrând în mormânt, au văzut giulgiurile singure zăcând şi mahrama, cu care era înfăşurat capul Lui, era învăluită şi aruncată într-un colţ, iar trupul Lui nicăieri. Deci, atunci au văzut şi au crezut că au luat pe Domnul din mormânt, precum le-a spus Maria Magdalena. După aceea şi ucenicii s-au întors iar la ai lor, necrezând nimic despre Înviere şi prin necredinţa lor au aruncat în oarecare îndoială şi pe Maria, care se făcuse atât de credincioasă, după ce văzuse şi auzise atâtea. Ea socotea acestea în sine din multă evlavie; adică, până acum mi se părea că am oarecare cuget întemeiat, până când apostolii nu văzuseră mormântul şi pentru aceea nu credeau în Învierea Domnului. Deci, după ce au văzut că trupul Domnului nu este mormânt, se aflau tot în această credinţă, adică că l-a furat cineva. Dar este arătat că eu, fiind femeie, am păreri şi nu aud nici nu văd nimic adevărat; iar ei, fiind bărbaţi luminaţi de la Dumnezeu, rămân nerătăciţi şi nu se amăgesc cu înlesnire, ca noi femeile.

Maria Magdalena, având în mintea sa această socoteală, a rămas plângând lingă mormânt şi, după ce s-au dus Petru şi Ioan, s-a aplecat iar în mormânt şi a văzut doi îngeri îmbrăcaţi în veşminte albe. Aceia, văzând-o, au întrebat-o: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauţi? Ea a răspuns: Au luat pe Domnul şi nu ştiu unde L-au pus...! Apoi, venind Domnul şi văzându-L îngerii, s-au sculat înaintea Lui. Ea, văzând că îngerii s-au sculat şi, sfiindu-se de dânşii, s-a întors înapoi şi, văzând pe Domnul, nu L-a cunoscut. Pentru ce? Pentru că Domnul după Înviere era îmbrăcat cu trup nestricăcios şi nu se arăta decât numai acelora, cărora voia şi când voia.

Fiind întrebată de Domnul: ***Femeie, de ce plângi? Pe cine cauţi?*** *Ea a răspuns asemenea ca şi către îngeri; căci credea că el este grădinarul acelei grădini, în care era mormântul. Deci, a zis către Dânsul:* ***Doamne, dacă L-ai luat Tu, spune-mi unde L-ai pus pe El, că eu Îl voi lua!*** *Acest răspuns către Domnul şi către înger, Maria Magdalena nu l-a făcut cu cugetare şi făţărnicie ca mai înainte, precum a făcut către ucenici; că acelora, ca unora ce nu ştiau, le-a răspuns, ca să-i deştepte pe toţi să se ducă la mormânt. Ci, după ce au venit şi au văzut că trupul Domnului nu era în mormânt şi după ce n-au crezut că a înviat, de aceea s-a îndoit şi ea cu gândul şi a pătimit aceasta, pentru că era foarte cucernică. Ea se încredea mai mult apostolilor, decât socotelii sale. Deci ea, fiind schimbată după aceea şi încredinţată cu adevărat că trupul Domnului s-a luat din mormânt de cineva, a răspuns aşa precum credea în socoteala sa.*

Atunci Iisus, ca un Dumnezeu, cunoscând inima ei, a strigat către dânsa cu glasul Său cel obişnuit, ca să-L cunoască: Marie! *Iar ea, cunoscându-i glasul, că a doua oară i se arăta, a căzut la picioarele Lui, ca şi la vederea cea dintâi; dar nu a primit-o cu aceiaşi bucurie, ca întâi, ci a îndepărtat-o de la El, zicând: Nu te atinge de mine! Deci, mai întâi S-a lăsat ca cele două femei să-I sărute cinstitele şi preacuratele Lui picioare; dar nici o vorbă n-a auzit de la Dânsul. Vezi, că de vreme ce n-a crezut cu adevărat, a îndepărtat-o Mântuitorul, zicându-i: Nu te atinge de Mine!*

Atunci, la întâia arătare a Domnului, le-a lăsat să se atingă şi să-I sărute picioarele, ca mai mult decât cu vederea şi cu auzirea să se încredinţeze prin pipăire, că Cel ce S-a răstignit şi S-a îngropat, a înviat. Dar acum o izgonea de la Dânsul pe Maria Magdalena, fiindcă, schimbându-se după atâta încredinţare, a auzit: ***Nu te atinge de Mine, că încă nu M-am suit la Tatăl Meu!*** *Astfel o certă pe ceea ce s-a îndoit în credinţă şi îi deştepta mintea, aducându-i aminte de Părintele Cel ceresc.* ***Domnul a încredinţat-o să nu-L socotească a fi numai Acela care se vede, adică om înviat din morţi, ci şi Dumnezeu adevărat, ca Unul ce este Fiul adevăratului Dumnezeu şi Care S-a făcut om pentru noi.*** *El a zis:* ***Du-te şi spune fraţilor Mei, că Mă voi sui la Tatăl Meu şi la Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu şi la Dumnezeul vostru!*** *Maria Magdalena, auzind şi văzând acestea, s-a dus la ucenicii Lui şi nu le-a mai zis că au luat pe Domnul din mormânt; ci a venit cu multă încredinţare şi îndrăzneală, spunând că a văzut pe Domnul şi le-a spus ceea ce i-a zis Hristos.* ***Aceasta este a treia mergere a femeilor la mormântul Domnului, pe care a scris-o Sfântul Ioan Cuvântătorul de Dumnezeu şi care s-a făcut foarte de dimineaţă, fiind încă întuneric.***
Acum trebuie să spunem şi despre a patra ducere a femeilor la mormânt, ca să se vadă osârdia, evlavia, dragostea şi durerea inimii pe care Sfânta Maria Magdalena o avea către Domnul şi Dascălul ei; căci numai ea dintre toate, s-a dus la mormânt de patru ori. Pentru aceea Sfântul Duh a învrednicit-o pe dânsa să o amintească Sfântul Marcu în Evanghelia sa. ***Dar unde este arătat, că a patra ducere la mormânt a femeilor este cea istorisită de Sfântul Marcu? Aceasta ne-o arată vremea, fiindcă numai Marcu scrie că femeile au venit la mormânt, când răsărea soarele.*** *Pe Sfânta Maria Magdalena au pomenit-o toţi cei patru evanghelişti, după cum s-a zis mai înainte; că Maria Magdalena a venit împreună cu celelalte femei, care aveau miruri mai înainte pregătite. Deci, trecând sâmbăta, dis-de-dimineaţă, în prima zi a săptămânii, au venit femeile la mormânt, pe când răsărea soarele.*

Acum să vedem pentru ce Maria Magdalena, după trei vederi, s-a dus iar împreună cu femeile acelea la mormânt şi mai ales ducând cu sine miruri şi aromate, socotind că vor afla trupul în mormânt. Cititorule, ascultă cu luare aminte: ***Maria Magdalena, încredinţându-se desăvârşit despre Învierea***

Domnului prin a treia vedere a lui Dumnezeu şi mărturisind ucenicilor că a văzut pe Domnul şi că i-a zis cele ce s-au spus mai sus, nu s-a mai îndoit. Dar, de vreme ce a văzut pe Maria lui Iacov cel Mic şi mama lui Iosi, pe Salomeea şi pe alte femei ducându-se la mormânt, având cu ele aromate, s-a dus împreună cu dânsele, tocmai pe când răsărea soarele, nu că se îndoia, ci ca şi cum povăţuia pe celelalte femei. Ea se bucura şi sălta, că a văzut de multe ori mormântul deşert, iar femeile celelalte, ori că nu auziseră până atunci nimic din cele făcute, ori că auziseră rău; de unde se poate vedea, că nimic nu ştiau cu dinadinsul, căci ziceau: ***Cine ne va răsturna nouă piatră de pe uşa mormântului? Dar, căutând, au văzut că piatra era răsturnată de pe uşa mormântului, fiindcă era foarte mare.***

Vezi, că nici despre piatră nu ştiau ele bine, precum ne spun Sfinţii Evanghelişti Matei şi Luca. ***Apoi, intrând în mormânt, au văzut pe un tânăr şezând de-a dreapta, îmbrăcat în veşmânt alb, şi s-au spăimântat.*** Acela nu le-a certat pe ele, precum ne spune Sfântul Evanghelist Luca, asemenea şi Sfântul Evanghelist Ioan despre Însuşi Domnul, căci tânărul ştia că atunci veniseră întâi. Dar nici pe Magdalena n-a certat-o, căci cunoştea prin bucuria feţei ei, că acum venise la mormânt fără să se îndoiască de Învierea Mântuitorului; ci a venit bucurându-se şi veselindu-se. De aceea, nu numai că nu le-a certat, dar chiar le-a îmbărbătat pe ele, ca şi îngerul cel dintâi, precum ne spune Sfântul Evanghelist Matei, zicându-le: ***Nu vă spăimântaţi; pe Iisus Nazarineanul Cel răstignit Îl căutaţi? S-a sculat, nu este aici; iată locul unde L-au pus pe Dânsul. Deci, duceţi-vă şi spuneţi ucenicilor Lui şi lui Petru, că va merge mai înainte de voi în Galileea; acolo Îl veţi vedea pe El, precum v-a zis vouă. Femeile, ieşind degrabă, au fugit de la mormânt, căci le cuprinsese cutremur şi spaimă mare, şi n-au spus nimănui nimic, căci se temeau***. Din acestea se arată că femeile de mai sus sunt altele, afară de cele de care ne spune Sfântul Evanghelist Luca şi Matei şi afară de Maria Magdalena.

Sfânta Maria Magdalena, ucenița şi osârduitoarea lui Hristos, I-a slujit Lui cu dragoste şi cu sârguinţă şi mai înainte de patimi. Ea a suferit durere îndoit de mare, în vremea patimii Mântuitorului nostru Iisus Hristos; pe de o parte, văzând pe Domnul său spânzurat pe Cruce, astfel încât putea cu uşurinţă să-I numere oasele, capul rănit de spini, faţa neavând chip, mâinile şi picioarele pătrunse de piroane, coasta împunsă cu suliţa şi tot trupul rănit de bătăi; iar pe de alta, văzând pe Preacurata Lui Maică, tânguindu-se cu amar şi leşinând de durerea inimii, o sprijinea şi o mângâia.

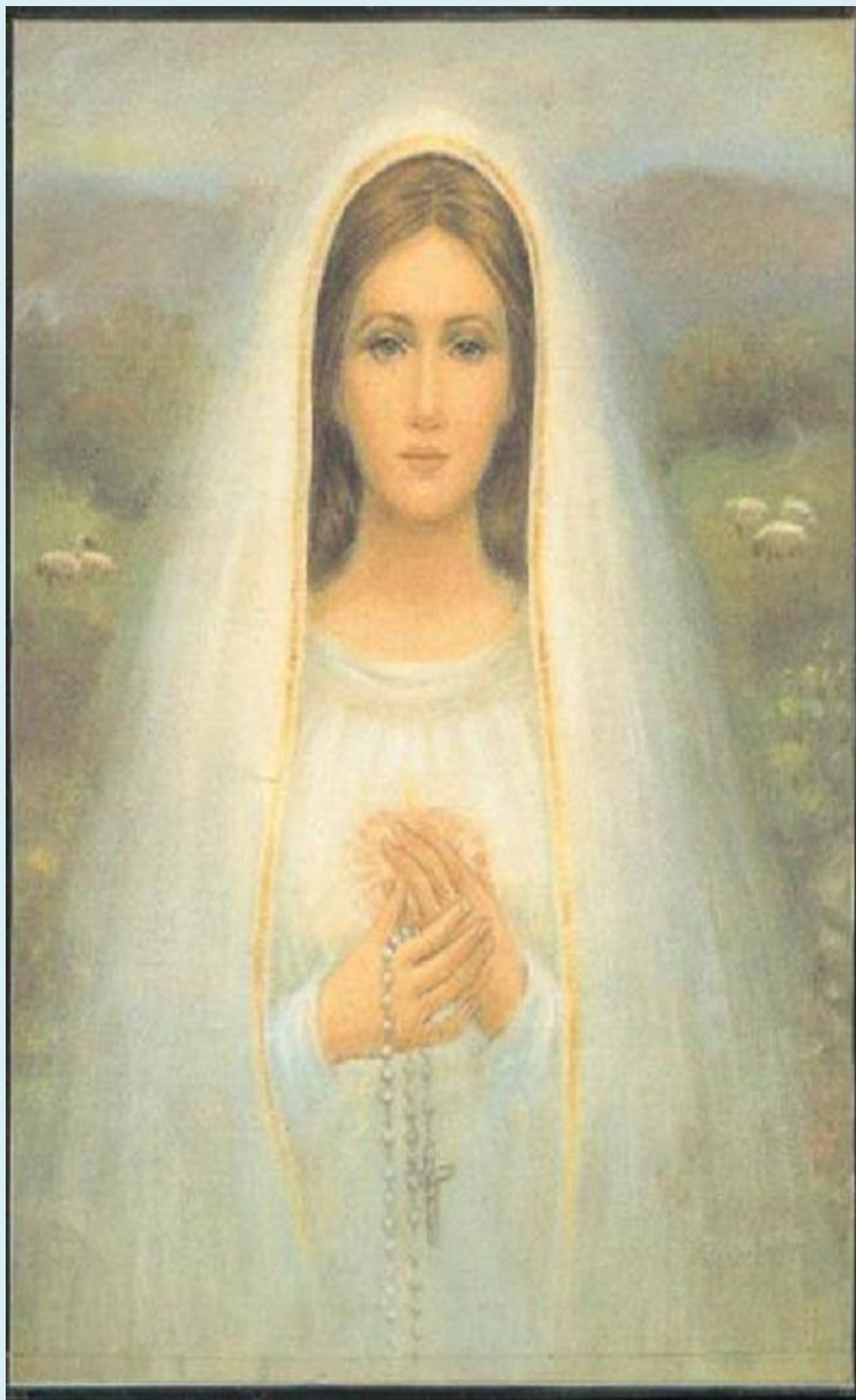
Acestea toate sunt probe doveditoare pentru adeverirea Învierii lui Hristos. ***Numai ea a mers de patru ori la Mormântul Lui şi, după a patra întoarcere de la Mormânt, a rămas lângă Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, slujindu-i ei, de atunci până la Înălţarea Lui la ceruri, nu ca unei maici a Dascălului şi***

a Făcătorului de bine, ci ca unei Maici a Însuşi Fiului lui Dumnezeu, Făcătorul tuturor.

După înălţarea Lui la ceruri, a ieşit şi ea, ca un apostol, la propovăduire şi, străbătând prin multe ţări, a binevestit pe Hristos tuturor păgânilor. Pe mulţi i-a adus la cunoştinţa de Dumnezeu, ca şi Sfinţii Apostoli*, *apoi a mers la Roma şi a stat înaintea Cezarului Tiberiu, pe care Sfânta Maria Magdalena l-a tămăduit, fiind bolnav de un ochi. Ea, povestindu-i toate cele despre Hristos, l-a făcut să creadă într-Însul, după cum zic unii. De aceea el s-a pornit cu urgie împotriva lui Pilat şi împotriva arhiereilor şi i-a pedepsit, după faptele lor, cu rea şi cumplită moarte. ***După aceasta, ea a plecat din Roma şi s-a dus în Efes, la Sfântul Ioan Cuvântătorul de Dumnezeu. Acolo slujind apostoleşte la mântuirea oamenilor, prin fericită adormire s-a mutat către Domnul şi a fost îngropată la intrarea peşterii, de către Sfântul Ioan Cuvântătorul de Dumnezeu.*** Tot acolo au adormit şi cei şapte sfinţi tineri mai pe urmă.

Pe vremea împărăţiei preaînţeleptului Leon, s-au adus de acolo în Constantinopol cinstitele moaşte ale Sfintei Maria Magdalena şi le-a pus în mânăstirea Sfântului Lazăr, pe care o zidise el. **Acolo se săvârşea prăznuirea pomenirii ei,** ***întru slava lui Hristos, Dumnezeul nostru, căruia I se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Tatăl şi cu Preasfântul şi de viaţă Făcătorul lui Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.***

Amin.

Bucură-te, Sfântă Maria Magdalena, care cu credinţă apostolească L-ai propovăduit pe Preadulcele Iisus!